

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره هشتم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۹۰/۱۱/۲۹

۱۸۸۲

شماره چاپ

۶۶۰

شماره ثبت

یک فوریتی

**طرح اصلاح قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی
در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات**

(یک فوریت این طرح در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ۱۳۹۰/۱۱/۱۹

به تصویب رسیده است.)

کمیسیونهای ارجاعی

اصلی: صنایع و معادن

فرعی: آموزش و تحقیقات - اجتماعی - اقتصادی - امنیت

ملی و سیاست خارجی - انرژی - برنامه و بودجه و

محاسبات - عمران - فرهنگی

معاونت قوانین

باسمه تعالی

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

در سال ۱۳۹۰ که از سوی رهبر معظم انقلاب اسلامی به عنوان سال جهاد اقتصادی اعلام گردید، حمایت از تولید به عنوان یکی از مصادیق جهاد اقتصادی، نقش اساسی در مقابله با تورم، افزایش بهره‌وری و اشتغال، ارتقاء رشد اقتصادی و بهبود شاخصهای کسب و کار و جلب سرمایه‌گذاری ایفاء می‌کند. از طرفی در مقابله با تحریمهای بیگانگان و محدودیتهای اعمال شده از سوی آنها، بهترین شیوه حمایت از تولید داخل و اتکاء به توان نرم‌افزاری و سخت‌افزاری تولیدی و خدماتی کشور می‌باشد و اجرای کامل و دقیق سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی نیز در گرو حمایت از تولیدکنندگان و سرمایه‌گذاران در این بخش می‌باشد.

در قانون موجود «حداکثر استفاده از توان فنی، مهندسی، تولیدی، صنعتی و اجرائی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۲» گریزگاهها و راههای فراری وجود دارد که متأسفانه اجرای دقیق و کامل این قانون را در سالهای گذشته با مشکلاتی مواجه ساخته و همچنان کشور را محل مصرف کالاهای وارداتی قرار داده است. به نحوی که بیشترین آسیبها به تولیدکنندگان کالا و ارائه دهندگان خدمات فنی و مهندسی وارد شده است. لذا این طرح، قانون مذکور را با بازنویسی، توسعه داده و اصلاح نموده است.

جهانگیرزاده - ذوالانوار - قاضی پور - نجابت - سیدیونس موسوی - فولادگر -
 حسینیان - زارعی - نیکنام - اکبری - مهدوی - غفوری فرد - برنابلسداجی -
 سیدعماد حسینی - کمالیان - ثروتی - نادران - رضا رحمانی - صادق -
 کوهکن - لطفی - رضا حسینی - گروسی - سیدشریف حسینی - یوسف نژاد -
 سروری - کوثری - مفتاح - ونایی - روح الله عباسپور - اسداللهی -
 عیسی جعفری - طباطبایی نژاد - آوایی - بهمن محمدی - طاهر پور -
 بانوج لاهوتی - اولیاء - حاجی اصغری - رجائی - کاتوزیان - قادری -
 مطهری (شبستر) - اکبر نژاد - ابطحی - نقوی - مسعودی ریحان - کوچکی نژاد -
 حسینی بافرانی - خیری - سیدعنایت الله هاشمی - احمدی بیغش - سودانی -
 گرانمایه پور - عزت الله دهقانی - محمد تقی رهبر - بادامچیان - رامین -
 محسنی ثانی - نوباوه وطن - موحد - علی اصغر حسینی - حسین امیری -
 شهرزاد - سعادت - اختیاری - صبوری - بروغنی - آقازاده - غلامرضا کرمی -
 دهدشتی - توکلی - سیدحسین هاشمی

طرح اصلاح قانون حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی در تأمین نیازهای کشور و تقویت آنها در امر صادرات

ماده ۱- تعاریف

۱- پروژه یا طرح: عبارت است از مجموعه فعالیتهای هدفدار مهندسی،
 طراحی پایه، مفهومی، تفصیلی، پژوهشی، خرید تجهیزات و لوازم، پیمانکاری

عملیات عمرانی، اجراء، آزمایش و راه‌اندازی و یا بخشی از انجام مراحل فوق‌الذکر که منجر به احداث یک واحد جدید و یا توسعه، بهبود، افزایش ظرفیت تولید یا بهره‌برداری یک واحد موجود گردد.

۲- ارجاع کار: عبارت است از واگذاری مسؤلیت انجام خدمات یا تأمین

یا ساخت تجهیزات مورد نیاز پروژه یا طرح

۳- شرکت ایرانی: عبارت است از شرکت ثبت‌شده در مراجع قانونی داخل

کشور که صددرصد (۱۰۰٪) سهام آن متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی ایرانی‌الاصل باشد.

۴- شرکت خارجی: عبارت است از شرکتهای خارجی که صددرصد

(۱۰۰٪) سهام آنها متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی بوده و براساس قوانین جمهوری اسلامی ایران در کشور فعالیت می‌کنند.

۵- شرکت خارجی - ایرانی: عبارت است از شرکت ثبت‌شده در مراجع

قانونی داخل کشور که بیش از پنجاه و یک درصد (۵۱٪) سهام آن متعلق به شرکتهای خارجی مورد قبول جمهوری اسلامی ایران است و بقیه سهام آن متعلق به اشخاص حقیقی یا حقوقی ایرانی باشد.

۶- شرکت ایرانی - خارجی: عبارت است از شرکت ثبت شده در ایران که

بیش از پنجاه و یک درصد (۵۱٪) سهام آن متعلق به اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی بوده و بقیه سهام آن متعلق به اشخاص حقیقی و حقوقی خارجی باشد.

۷- کار در داخل کشور: سهم ارزش فعالیت‌های مختلف اقتصادی (به‌جز

ارزش زمین، ساختمان و تأسیسات آن) است که توسط طرف قرارداد به‌طور

مستقیم یا از طریق شرکت اشخاص ثالث (اعم از ایرانی یا خارجی) در داخل کشور تولید یا اجراء می‌شود.

۸- تولید داخلی: عبارت است از تولید کالا، تجهیزات، خدمات یا محصولات (اعم از سخت‌افزار، نرم‌افزار و فناوری و نشان «برند») که صددرصد (۱۰۰٪) آن با طراحی متخصصین ایرانی یا به طریق مهندسی معکوس یا انتقال دانش فنی و فناوری انجام شده باشد.

۹- تجهیزات: عبارت است از لوازم و ماشین‌آلات دارای ویژگیهای فناورانه اعم از نرم‌افزار و سخت‌افزار

۱۰- لوازم: عبارت است از دستگاهها و ابزارى که در انجام خدمات مختلف مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۱۱- کالا: عبارت است از هرگونه مواد نیمه‌ساخته یا ساخته‌شده و اجناسی که در ساخت و تکمیل پروژه به مصرف می‌رسد.

۱۲- محصولات و نهاده‌های کشاورزی: در این قانون عبارت است از تولیدات دامی، طیور، شیلات، زراعی و باغی و وابسته

۱۳- فرآورده: در این قانون عبارت است از هرگونه تولید صنعتی از مواد خام یا مواد اولیه فرآوری شده

ماده ۲- به منظور حداکثر استفاده از توان پژوهشی، طراحی، فنی، مهندسی، تولیدی، صنعتی، خدماتی و اجرائی کشور کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانها، مؤسسات، شرکتهای دولتی یا وابسته به دولت «موضوع ماده (۴) قانون محاسبات عمومی»،

بانکها، مؤسسات و نهادهای عمومی غیردولتی موضوع (ماده ۵) قانون محاسبات عمومی، مؤسسات عمومی یا عام‌المنفعه، بنیادها و نهادهای انقلاب اسلامی، سازمانها، بنگاهها، صنایع، کارخانجات و همچنین کلیه سازمانها، شرکها و مؤسسات، دستگاهها و واحدهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز ایران، شرکت ملی پتروشیمی، شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی، سازمان هواپیمایی کشوری، سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، شرکت ملی فولاد و شرکت ملی صنایع مس ایران، اعم از این که قانون خاص خود را داشته و یا از قوانین و مقررات عام تبعیت نمایند و شرکتهای تابعه و وابسته به آنها، موظفند در تأمین کالاهای مصرفی و سرمایه‌ای، کارهای خدمات مهندسی مشاور، پیمانکاری ساختمانی و تأسیساتی، تأمین تجهیزات کلیه پروژه‌های کشور اعم از این که از بودجه عمومی دولت و یا از درآمدهای خود و یا از اعتبارات و تسهیلات ارزی و ریالی دستگاههای مزبور یا زمینهای منابع طبیعی و سایر امکانات دولتی استفاده می‌کنند براساس این قانون اقدام نمایند.

تبصره- شرکتهای، صنایع، کارخانجات، مؤسسات بخش خصوصی و تعاونی «شرکتهای مندرج در بندهای (۳)، (۴)، (۵) و (۶) ماده (۱) این قانون» که در اجرای پروژه‌ها یا طرحهایی از تسهیلات ارزی یا ریالی دولت یا زمینهای منابع طبیعی استفاده می‌کنند و یا برای تأسیس و توسعه حوزه عملیات خود از سایر امکانات دولتی بهره می‌برند به میزان تسهیلات و امکانات دولتی مورد استفاده و

همچنین شرکتهای واگذار شده در راستای اجرای سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و قانون مربوطه مشمول این قانون می‌شوند.

ماده ۳- دستگاههای موضوع ماده (۲) این قانون موظفند در صورت نیاز به تولیدات غیر داخلی حداکثر شش ماه قبل از برگزاری مناقصه و در موارد ترک مناقصه حداکثر سی روز قبل از ترک تشریفات، فهرست کالا یا هرگونه تجهیزات و لوازم مورد نیاز خود را به‌طور رسمی به سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران و وزارت صنعت، معدن و تجارت اعلام نمایند. وزارت مذکور موظف است حداکثر ظرف سی روز تولید یا امکان تولید اقلام اعلام شده توسط متقاضی را در داخل کشور به‌طور رسمی به او اعلام نماید.

تبصره ۱- وزارت صنعت، معدن و تجارت موظف است با همکاری سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی، انجمنها، اتحادیه‌ها و سندیکاهای تولیدی و خدماتی مربوط، هر ساله فهرست کالا، تجهیزات و لوازم ساخت داخل (به تفکیک طراحی داخلی و یا با استفاده از نشانها یا دانش خارجی) را همراه با ظرفیت تولیدکنندگان داخلی استخراج و به‌طور رسمی در دسترس دستگاههای ذی‌نفع موضوع ماده (۲) این قانون و همچنین عموم مردم قرار دهند.

تبصره ۲- وزارت جهاد کشاورزی موظف است با همکاری انجمنها، اتحادیه‌ها، سندیکاهای تولیدکننده‌های تجهیزات، نهاده‌های کشاورزی، دامی، طیور و شیلات، هر ساله تا پایان شهریورماه ظرفیت تولید آنها را در داخل کشور پیش‌بینی و در دسترس عموم و دستگاهها و شرکتهای واردکننده قرار دهد. این وزارت

همچنین موظف است مقدار مصرف کلان کشور در مورد محصولات موضوع این تبصره و همچنین ظرفیت امکان صادرات آنها را به همراه فهرست موضوع این تبصره اعلام نماید.

تبصره ۳- واردات اقلام موضوع این ماده و تبصره‌های (۱) و (۲) آن فقط با قبول مسؤلیت و تأیید بالاترین مقام دستگاه اجرائی مجاز است.

تبصره ۴- وزارت علوم، تحقیقات و فناوری از طریق سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران موظف است با همکاری انجمنها، اتحادیه‌ها، سندیکاهای صنفی و تشکلهای تخصصی نسبت به شناسایی، ارزیابی، اطلاع‌رسانی، صدور گواهی‌نامه تأیید توانمندی‌های فناورانه، ایجاد بانک اطلاعاتی فناوریها و پاسخ‌دهی به استعلامات دستگاههای موضوع ماده (۲) این قانون اقدام نمایند. آیین‌نامه اجرائی این ماده، با پیشنهاد کارگروهی متشکل از وزارتخانه‌های علوم، تحقیقات و فناوری، بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، صنعت، معدن و تجارت، جهاد کشاورزی، نفت، نیرو، ارتباطات و فناوری اطلاعات، راه و شهرسازی و معاونتهای برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی و علمی و فناوری رئیس‌جمهور به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۴- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون ارجاع کارهای پژوهشی، خدمات مهندسی مشاوره و پیمانکاری راه، راه‌آهن، مترو و منوریل، فرودگاهی، بندری، اسکله، تولید و انتقال و توزیع آب و برق، تولید و پالایش و انتقال و پخش فرآورده‌های نفتی و گازی، ساختمان، هرگونه تأسیسات و تجهیزات، تأمین کالا،

تجهیزات و لوازم مورد نیاز طرحها و پروژهها و ارقام مصرفی فقط به مؤسسات، صنایع، تولیدکنندگان و شرکتهای ایرانی مجاز است.

تبصره ۱- در صورتی که امکان ارائه خدمات و تأمین کالا، تجهیزات و لوازم موضوع این ماده با طراحی داخل ممکن نباشد، با پیشنهاد دستگاه اجرائی ذی‌نفع و فقط پس از تأیید بالاترین مقام اجرائی دستگاه متقاضی، می‌توان از طریق مشارکت شرکتهای ایرانی - خارجی و در صورت عدم امکان از طریق شرکتهای خارجی - ایرانی نیازهای موردنظر را تأمین کرد. در این صورت نیز سهم ارزش کار طرف ایرانی (به‌جز ارزش زمین و ساختمان و ارقام مربوط) برای تأمین کالا، تجهیزات و لوازم اصلی پروژه و طرح دارای فناوری باید حداقل پنج‌جاه و یک‌درصد (۵۱٪) باشد.

تبصره ۲- در قراردادهای مهندسی، خرید و اجراء، راه‌اندازی و بهره‌برداری، تعمیر و نگهداری، طرف قرارداد موظف است کلیه لوازم، کالا، تجهیزات و خدماتی که در داخل کشور تولید یا ارائه می‌شود را براساس موضوع این ماده و تبصره (۱) آن از تولیدکننده و ارائه‌دهنده خدمات ایرانی تأمین نماید. کارفرما موظف است بر اجرای دقیق ماده (۴) و تبصره‌های (۱) و (۲) این ماده نظارت نماید. هرگونه تخلف پیمانکار علاوه بر مسؤلیت وی، متوجه کارفرما نیز خواهد بود.

تبصره ۳- در صورتی که با تأیید وزارتخانه‌های صنعت، معدن و تجارت و جهاد کشاورزی حسب مورد امکان تولید کالا، تجهیزات، لوازم یا خدماتی در داخل ممکن نباشد یا ایجاد امکان تولید و ارائه آنها در دوره اجرای طرح یا پروژه مورد نظر دستگاه، فراهم نگردد. با پیشنهاد دستگاه اجرائی متقاضی با تأیید بالاترین مقام

دستگاه اجرایی می‌توان کالا، تجهیزات، لوازم یا خدمات موردنیاز آن طرح یا پروژه را از خارج کشور تأمین نمود. تأیید بالاترین مقام دستگاه اجرایی برای سایر طرحها و پروژههای مشابه، برای هر مورد به‌طور جداگانه الزامی است.

تبصره ۴- گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است با اعلام بالاترین مقام دستگاه اجرایی کارفرما از ترخیص تجهیزات، لوازم و کالاهایی که احکام ماده (۴) و تبصره (۱)، (۲) و (۳) آن را رعایت نکرده‌اند جلوگیری نموده و نسبت به عودت آنها اقدام کند. کالاها، لوازم و تجهیزاتی که برای واردات آنها با تشخیص و مسؤلیت از طرف کارفرما رعایت این ماده و تبصره‌های آن نشده باشد، قاچاق محسوب می‌شود و براساس قانون قاچاق کالا و ارز و قانون مجازات اسلامی، توسط مراجع ذی‌صلاح با مرتکبین رفتار خواهد شد.

تبصره ۵- استثنائات این قانون در شرایط اضطراری و عدم وجود امکانات داخلی با پیشنهاد دستگاههای اجرایی مربوطه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

تبصره ۶- طرحها و پروژه‌هایی که قبل از لازم‌الاجراء شدن این قانون، مناقصه آنها برگزار شده یا قرارداد آن منعقد گردیده و یا اعمال عملیاتی شده‌اند از شمول این قانون مستثنی می‌باشند.

ماده ۵- دولت موظف است با استفاده از ظرفیتهای این قانون و حداکثر استفاده از تولیدات و خدمات داخلی، حمایت‌های لازم را از تولیدکنندگان و ارائه‌دهندگان خدمات ایرانی، به‌گونه‌ای به‌عمل آورد که علاوه بر تأمین نیاز داخلی، صادرات محصولات و خدمات ایرانی به خارج از کشور تقویت شود.

ماده ۶- دولت مکلف است با بررسی قیمت محصولات، تجهیزات، لوازم، کالا، خدمات در بازارهای جهانی، از قیمت شکنی (دامپینگ) توسط شرکتهای خارجی جلوگیری بعمل آورد و شرکتهای خارجی که اقدام به قیمت شکنی می کنند را در فهرست ممنوعیت فعالیت در ایران قرار دهد.

ماده ۷- مالیات و عوارض متعلقه به شرکتهای تولیدکنندگان، پیمانکاران ایرانی پس از پیشرفت حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) کار طرحها یا پروژهها، پرداخت خواهد شد و در ابتداء کار اخذ تمام مالیات و عوارض متعلقه از آنها ممنوع است.

تبصره ۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است در مواردی که شرکتهای مذکور از دستگاههای اجرائی کارفرما براساس پیشرفت کار مطالباتی داشته باشند، بدهی مالیاتی و عوارض آنها را در ازای مطالبات، با دستگاه اجرائی کارفرما تهاتر نماید.

تبصره ۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی حق دریافت مطالبات را فقط متناسب با پرداخت انجام شده توسط دستگاههای اجرائی کارفرما به پیمانکار خواهد داشت.

ماده ۸- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است در جهت حمایت از شرکتهای ایرانی و افزایش توان تولید و ارائه خدمات، اقدامات زیر را بعمل آورد:

۱- گشایش اعتبار و یا صدور مجوز گشایش اعتبار (اعم از ارزی و ریالی) توسط بانکهای تجاری و تخصصی در چهارچوب قوانین برنامه‌های پنجساله کشور و بودجه‌های سنواتی یا تسهیلات ارزی دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۱) این قانون برحسب درخواست دستگاه مذکور و احکام ماده (۴) و تبصره‌های آن به نفع شرکتهای ایرانی با مشارکت شرکتهای ایرانی - خارجی و خارجی - ایرانی به صورت قابل تقسیم و یا اتکائی که طرف قرارداد دستگاههای اجرایی مذکور می‌باشند.

۲- صدور ضمانت‌نامه‌های موردنیاز شرکتهای و مؤسسات ایرانی، برای شرکت در مناقصه‌ها و عقد قراردادهای موضوع این قانون مطابق احکام این قانون.

۳- بانکهای کشور موظفند برای گشایش خط اعتباری در مرحله اول فقط پنجاه درصد (۵۰٪) هزینه مربوط را دریافت کرده و بقیه را پس از اتمام امور بانکی و نهائی شدن گشایش اعتبار دریافت نمایند.

۴- افتتاح حساب ارزی و نیز صدور اجازه استفاده مستقیم از ارزی که توسط مؤسسات و شرکتهای مهندسی مشاور یا پیمانکاری ساختمانی، تأسیساتی، تجهیزاتی، خرید و تأمین تجهیزات، لوازم، دستگاهها و کالا، بازرسی فنی داخلی در پیمانها و قراردادهای ارزی و ریالی مربوط، اعم از پیمانهای بخش دولتی یا غیردولتی حاصل می‌شود با رعایت مصوبات هیأت وزیران مطابق احکام ماده (۴) و تبصره‌های مربوط در این قانون

۵- مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظف است با همکاری انجمنها، سندیکاها و اتحادیه‌های صنعتی و خدماتی نسبت به صدور گواهینامه

تأیید صلاحیت و کیفیت صادراتی شرکتهای بیمانکاری و ارائه‌دهنده خدمات اقدام کند.

ماده ۹- وزارت امور اقتصادی و دارایی از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون موظف است:

۱- ظرف دو ماه با مشارکت معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور، آیین‌نامه اجرائی مواد (۷) و (۸) این قانون را تهیه و به تصویب هیأت‌وزیران برساند.

۲- نسبت به صدور مجوز خروج ماشین‌آلات و تجهیزات موردنیاز فعالیت در خارج کشور و مناطق ویژه با ذکر ارزش ریالی یا ارزی آنها به صورت صادرات موقت و با تعهد دستگاه اجرائی صادرکننده تجهیزات یا خدمات اقدام نماید.

تبصره - شرکت صادرکننده و خدمات مهندسی موضوع این ماده موظف است در پایان انجام پیمان، نسبت به عودت ماشین‌آلات و تجهیزات صدور موقت اقدام نماید در غیراین صورت جرائم مربوط از محل هرگونه منابع و یا سرمایه‌های موجود صادرکننده مذکور، مستهلک خواهد شد.

۳- تسهیلات لازم را برای خروج مصالح، لوازم و کالاهای مصرفی مورد نیاز اجرای قراردادهای خارجی تأمین نماید.

ماده ۱۰- کارگران و نیروهای تخصصی ایرانی‌الاصول اعزامی موضوع قراردادهای صدور خدمات فنی به خارج کشور از پرداخت هرگونه عوارض و

مالیات به شرط داشتن گواهینامه شغلی از وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی معاف می‌باشند.

تبصره ۱- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موظف است از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون، گواهینامه شغلی برای کلیه کارگران ایرانی که در ارتباط با صدور خدمات فنی اعزام می‌شوند صادر و مراتب را به سازمان تأمین اجتماعی جهت وصول حق بیمه و تحت پوشش قراردادن آنها در داخل و خارج کشور اطلاع دهد.

تبصره ۲- سازمان تأمین اجتماعی مکلف است با دریافت حق بیمه افراد مذکور در این ماده- مطابق قانون تأمین اجتماعی و اصلاحیه‌های بعدی- آنها را بیمه نماید.

ماده ۱۱- افزایش سرمایه بنگاههای اقتصادی ناشی از تجدید ارزیابی داراییهای آنها، از شمول مالیات معاف است مشروط بر آن‌که متعاقب آن به نسبت استهلاك دارایی مربوطه و یا در زمان فروش، مبناء محاسبه مالیات اصلاح گردد و بنگاه یادشده طی پنج سال اخیر تجدید ارزیابی نشده باشد. آیین‌نامه اجرائی این ماده توسط معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس‌جمهور و وزارت امور اقتصادی و دارایی و با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و حداکثر ظرف شش‌ماه از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.

ماده ۱۲- دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۲) این قانون و تبصره آن

موظفند:

۱- طرحهای داخلی (اعم از پروژه‌ای و غیرپروژه‌ای) با ارزش بیش از بیست میلیارد ریال را از طریق گشایش اعتبار ریالی و یا ارزی به نفع سازندگان داخلی انجام دهند. این مبلغ سالانه براساس نرخ تورم رسمی افزایش می‌یابد.

۲- صورت وضعیت کارهای انجام شده توسط پیمانکاران و صورتحساب (فاکتور) سازندگان داخلی را حداکثر ظرف سی روز بررسی و وجوه آن را به ذی‌نفع پرداخت نمایند و در صورت عدم تأیید صورت وضعیتهای ارائه شده باید مراتب را با ذکر دلیل در همان مدت به صورت کتبی به ذی‌نفع منعکس نمایند. در غیر این صورت کارفرما مشمول تأدیه غرامت ناشی از تأخیرات خود در مقابل طرف قرارداد، مطابق سود اوراق مشارکت یا تورم سال قبل خواهد شد.

۳- وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی موظف است حق بیمه اجتماعی پیمانکاران طرحهای عمرانی و غیرعمرانی (با مصالح یا بدون مصالح) بر مبنای فهرست ارائه شده توسط پیمانکار دریافت نماید و اعمال هرگونه روش دیگری غیر از روش مندرج در این ماده ممنوع است.

ماده ۱۳- متخلفین از اجرای این قانون پس از احراز تخلف توسط سازمان

بازرسی کل کشور و دیوان محاسبات، جهت رسیدگی و تأدیه خسارات وارده ناشی از عدم اجرای این قانون به کشور و تولید داخل، به دادگاه معرفی می‌شوند.

در این رابطه بالاترین مقام دستگاه اجرائی متخلف پاسخگو بوده و معادل ارزش مالی تخلف با وی برخورد خواهد شد.

بخش خصوصی خا طی موضوع تبصره (۴) ماده (۴) این قانون، پس از احراز تخلف توسط دادگاه صالحه یا مرجع صلاحیت‌دار موظف است کلیه تسهیلات ارزی یا ریالی دریافتی از امکانات دولت را حداکثر پس از سی روز از اعلام تخلف مسترد نماید و از آن به بعد نیز در استفاده از این‌گونه تسهیلات و سایر مشوقها برای مدت دو سال محروم خواهد بود.

تبصره- قوه قضائیه مکلف است شعبه‌ای از دادگاههای عمومی و انقلاب و یا سازمان تعزیرات حکومتی را برای رسیدگی و صدور حکم این‌گونه تخلفات تخصیص دهد.

ماده ۱۴- از تاریخ لازم‌الاجراء شدن این قانون- قانون حداکثر استفاده از توان فنی، مهندسی، تولیدی، صنعتی و اجرائی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۲- لغو می‌گردد و در کلیه احکام و قوانینی که به قانون مذکور اشاره شده است، این قانون جایگزین می‌گردد.

سوابق

قانون حداکثر استفاده از توان فنی و مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرائی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات

ماده ۱- به منظور استفاده هرچه بیشتر از توان فنی مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرائی کشور کلیه وزارتخانه‌ها، سازمانها، موسسات، شرکتهای دولتی یا وابسته به دولت (موضوع ماده ۴ قانون محاسبات عمومی)، بانکها، موسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی موضوع (ماده ۵ قانون محاسبات عمومی)، موسسات عمومی یا عام‌المنفعه، بنیادها و نهادهای انقلاب اسلامی و همچنین

تمامی سازمانها، شرکتها و موسسات، دستگاهها و واحدهایی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است از قبیل شرکت ملی نفت ایران، شرکت ملی گاز، شرکت پتروشیمی، سازمان هواپیمایی کشوری، سازمان صدا و سیما، شرکت ملی فولاد و شرکت ملی صنایع مس ایران اهم از اینکه قانون خاص خود را داشته و یا از قوانین و مقررات عام تبعیت نمایند و شرکتهای تابعه و وابسته به آنها موظفند در ارجاع کارهای خدمات مهندسی مشاور، پیمانکاری، ساختمانی، تاسیساتی و تجهیزاتی پروژه‌های خود اهم از اینکه از بودجه عمومی دولت و یا از درآمدهای خود و یا از اعتبارات و تسهیلات ارزی و ریالی دستگاههای مزبور استفاده می‌کنند براساس این مصوبه اقدام کنند.

ماده ۲- به منظور تقویت توان فنی و اجرایی کشور در اجرای کارهای بزرگ و استفاده حداکثر از توان داخلی، سازمان برنامه و بودجه موظف است ظرف مدت سه ماه با کسب نظر از وزارتخانه‌های ذیربط آیین‌نامه لازم برای سازماندهی و روش فعالیت واحدهای پیمانکار طراحی و ساخت را تهیه و برای تصویب به هیات وزیران تسلیم نماید.

تبصره ۱- پیمانکار طراحی و ساخت به شرکت یا موسسه‌ای اطلاق می‌شود که مسوولیت انجام خدمات طراحی تفصیلی و اجرایی (طراحی مهندسی یا مهندسی فرآیند)، تهیه و تامین کالا و تجهیزات، عملیات اجرایی، نصب و راه‌اندازی و مدیریت انجام این فعالیتها در یک پروژه را بر عهده‌دارد.

تبصره ۲- به منظور ایجاد فرصت کافی برای محققین و مبتکرین داخلی در تامین نیازهای تکنولوژیک، تجهیزات و مواد اولیه مورد نیاز کشور کلیه دستگاههای موضوع ماده (۱) موظف هستند حداقل شش ماه قبل از برگزاری مناقصه لیست انواع تکنولوژی‌ها، تجهیزات و مواد اولیه مورد نیاز خود را در اختیار سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران قرار دهند. این سازمان موظف است در کمتر از یک ماه لیست فوق را منتشر و به اطلاع کلیه محققین و مبتکرین کشور برساند.

ماده ۳- از تاریخ تصویب این قانون ارجاع کارهای خدمات مهندسی مشاور و پیمانکاری ساختمانی، تاسیساتی، تجهیزاتی و خدماتی صرفاً به موسسات و شرکتهای داخلی مجاز است و در صورت عدم امکان با پیشنهاد دستگاه اجرایی و تصویب شورای اقتصاد از طریق مشارکت از شرکتهای ایرانی - خارجی مجاز خواهد بود حداقل سهم ارزشی کار طرف ایرانی پنجاه و یک درصد (۵۱٪) خواهد بود.

تبصره ۱- طرف قرارداد موظف است کلیه لوازم و تجهیزات و خدماتی را که در داخل کشور تولید و ارائه می‌شود یا قابلیت تولید و ارائه دارد مورد استفاده قرار دهد. در حال حداقل پنجاه

و یک درصد (۰/۵۱٪) از ارزش کار بایستی در داخل انجام پذیرد و کارفرما مکلف است بر این امر نظارت نماید. موارد استثنا پس از تأیید سازمان برنامه و بودجه بایستی به تصویب شورای اقتصاد برسد.

تبصره ۲- پیمانکار ایرانی و یا مشارکت ایرانی - خارجی صرفاً مجاز است بخش یا بخشهایی از کار را به واحدهای تخصصی به صورت دست دوم واگذار نماید و نمی تواند تمامی قرارداد را یکجا به صورت دست دوم واگذار نماید.

سازمان برنامه و بودجه موظف به نظارت کلی بر این امر می باشد.

ماده ۴- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران موظف است به منظور حمایت از شرکتهای ایرانی و افزایش توان تولید و ارایه خدمات موضوع این قانون نسبت به موارد زیر اقدام نماید.

۱- گشایش اعتبار و یا صدور مجوز گشایش اعتبار توسط بانکهای تجاری در چهارچوب قوانین بودجه های سنواتی و تسهیلات ارزی دستگاههای اجرایی حسب درخواست دستگاه ذیربط به نفع شرکتهای ایرانی یا مشارکت ایرانی - خارجی به صورت قابل تقسیم و یا اتکایی که طرف قرارداد دستگاههای اجرایی موضوع این قانون می باشد.

۲- صدور ضمانت نامه های مورد نیاز شرکتهای و موسسات برای مناقصه ها و قراردادهای موضوع این قانون بر اساس مصوبات هیات وزیران.

۳- افتتاح حساب ارزی و نیز صدور اجازه استفاده مستقیم از ارزی که توسط موسسات و شرکتهای مهندسی مشاور یا پیمانکاری ساختمانی تاسیساتی، تجهیزاتی، بازرسی فنی داخلی در پیمانها و قراردادهای ارزی یا ارزی ریالی مربوط، اهم از پیمانها و قراردادهای بخش دولتی یا غیر دولتی حاصل می شود یا رعایت مصوبات هیات وزیران.

ماده ۵- وزارت امور اقتصادی و دارایی از تاریخ تصویب این قانون مکلف است:

۱- ظرف مدت دو ماه با مشارکت سازمان برنامه و بودجه آیین نامه مربوط به پوشش بیمه قراردادهای موضوع این قانون بخصوص در مورد تضمین پرداخت و ضمانت نامه ها را توسط بیمه های ایرانی تهیه و به تصویب هیات وزیران برساند.

۲- خروج ماشین آلات و تجهیزات مورد نیاز فعالیت در خارج از کشور به صورت صادرات موقت با ارائه سفته معادل ارزش صادراتی اقلام و با تأیید وزیر وزارتخانه ذیربط و یا سازمان برنامه و بودجه مجاز باشد.

۳- ایجاد تسهیلات لازم برای خروج مصالح، لوازم و کالاهای مصرفی مورد نیاز اجرای قراردادهای خارج از کشور.

ماده ۶- معاونت کارگران اهرامی موضوع قراردادهای صدور خدمات فنی به خارج از کشور از

پرداخت عوارض خروج به شرط داشتن کارنامه شغلی از وزارت کار و امور اجتماعی است.
ماده ۷-

الف - وزارت کار و امور اجتماعی از تاریخ تصویب این قانون مکلف است کارنامه شغلی برای کلیه کارگران ایرانی که در ارتباط با صدور خدمات فنی اعزام می‌شوند صادر و مراتب را به سازمان تامین اجتماعی جهت وصول حق بیمه و تحت پوشش قرار دادن آنها اطلاع دهد.
ب - سازمان تامین اجتماعی مکلف است با دریافت حق بیمه افراد مذکور در قانون تامین اجتماعی، آنها را بیمه نماید.

ماده ۸- وزارتخانه‌های صنعتی مکلفند در پایان هر سال آن بخش از کالاهای صنعتی را که قادر به ساخت آنها در داخل می‌باشند از نظر نوع و مشخصات فنی، تعداد و زمان ساخت به دستگاههای اجرایی موضوع این قانون اعلام دارند.

تاریخ تصویب ۱۳۷۵، ۱۲، ۱۲ تاریخ تأیید شورای نگهبان ۱۳۷۵، ۱۲، ۲۲

قانون محاسبات عمومی کشور (مصوب ۱۳۶۶/۹/۱)

ماده ۴ - شرکت دولتی واحد سازمانی مشخصی است که با اجازه قانون به صورت شرکت ایجاد شود و یا به حکم قانون و یا دادگاه صالح ملی شده یا مصادره شده و به عنوان شرکت دولتی شناخته شده باشد و بیش از ۵۰ درصد سرمایه آن متعلق به دولت باشد. هر شرکت تجاری که از طریق سرمایه‌گذاری شرکتهای دولتی ایجاد شود، مادام که بیش از پنجاه درصد سهام آن متعلق به شرکت‌های دولتی است، شرکت دولتی تلقی می‌شود.

تبصره - شرکتهایی که از طریق مضاربه و مزارعه و امثال اینها به منظور به کار انداختن سپرده‌های اشخاص نزد بانکها و مؤسسات اعتباری و شرکتهای بیمه ایجاد شده یا می‌شوند از نظر این قانون شرکت دولتی شناخته نمی‌شوند.

ماده ۵ - مؤسسات و نهادهای عمومی غیر دولتی از نظر این قانون واحدهای سازمانی مشخصی هستند که با اجازه قانون به منظور انجام وظایف و خدماتی که جنبه عمومی داد، تشکیل شده و یا می‌شود.

تبصره - فهرست این قبیل مؤسسات و نهادها با توجه به قوانین و مقررات مربوط از طرف دولت پیشنهاد و به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

قانون نحوه اعمال تزییرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز

ماده ۱ - از تاریخ تصویب این قانون در مورد کلیه امور مربوط به مبارزه با قاچاق کالا و ارز موضوع قانون مجازات اخلاگران در نظام اقتصادی کشور مصوب ۱۳۶۹، ۹، ۱۹، قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲، ۱۲، ۲۹ و اصلاحیه بعدی آن مصوب ۱۳۵۳، ۱۲، ۲۹ و اصلاح ماده

۱ قانون مزبور مصوب ۱۲، ۱۱، ۷۳ و این قانون به شرح مواد آتی عمل خواهد شد:

ماده ۲ - به منظور تسریع در رسیدگی و تعیین تکلیف قطعی پرونده‌های مربوط به کشفیات قاچاق اعم از کالا و ارز، اداره‌های مأمور وصول درآمدهای دولت یا سازمانهایی که به موجب قانون مبارزه با قاچاق، شاکی محسوب می‌شوند، در صورت احراز کالا و یا ارز قاچاق مکلفند، حداکثر ظرف ۵ روز نسبت به تکمیل پرونده اقدام و بر اساس جرایم و مجازاتهای مقرر در قوانین مربوط و این قانون به ترتیب ذیل عمل نمایند:

الف - در مواردی که بهای کالا و ارز موضوع قاچاق معادل ده میلیون ریال یا کمتر باشد، ادارات و سازمانهای ذیربط به ترتیبی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد فقط به ضبط کالا و ارز به نفع دولت اکتفا می‌کنند.

ب - در مواردی که بهای کالا و ارز قاچاق از ده میلیون ریال تجاوز کند چنانچه متهم در مرحله اداری حاضر به پرداخت جریمه، باشد با احتساب دو برابر بهای آن به عنوان جزای نقدی نسبت به وصول جریمه و ضبط کالا و ارز به ترتیبی که در آیین‌نامه اجرایی این قانون خواهد آمد اقدام و از تعقیب کیفری متهم از حیث عمل قاچاق و شکایت علیه وی صرف نظر می‌شود. کلیه متخلفین مذکور در بندهای الف و ب در صورت اعتراض می‌توانند حداکثر ظرف مدت دو ماه به مراجع صالح قضایی شکایت نمایند در صورت برائت، اصل کالا یا قیمت آن به نرخ روز صدور حکم و معادل ریالی ارز به نرخ رسمی و جزای پرداختی مسترد می‌گردد. در هر حال اعتراض صاحبان کالا و ارز قاچاق مانع از عملیات اجرایی نسبت به ضبط و اخذ جریمه و فروش و واریز وجوه و سایر اقدامات نخواهد بود.

در صورتی که متهم حاضر به پرداخت جریمه و در مرحله بند ب نباشد پرونده متهم جهت تعقیب کیفری و وصول جریمه حداکثر ظرف ۵ روز از تاریخ کشف به مرجع قضایی ارسال می‌گردد. در صورت اثبات جرم علاوه بر حبس متهم و ضبط کالا یا ارز، جریمه متعلقه که به هر حال از دو برابر بهای کالای قاچاق یا ارز کمتر نخواهد بود، دریافت می‌گردد.

ماده ۳ - حمل کالای قاچاق جرم محسوب شده و مرتکب به شرح ذیل مجازات می‌شود:
- هر گاه اموالی که به موجب قانون قاچاق تلقی می‌شود با هر نوع وسیله نقلیه‌ای حمل شود چنانچه قرآنی از قبیل (جاسازی یا مقدار کالای قاچاق)، حاکی از اطلاع حامل کالای قاچاق وجود داشته باشد وسیله نقلیه توقیف و با حکم مراجع قضایی، حامل به پرداخت جریمه‌ای تا معادل دو برابر قیمت کالا محکوم خواهد شد. چنانچه ظرف مدت دو ماه از تاریخ صدور حکم جریمه پرداخت نشود از محل فروش وسیله نقلیه برداشت خواهد شد.

ماده ۴ - مراجع قضایی مکلفند پس از دریافت شکایت حداکثر ظرف مدت یک ماه نسبت به

صدور حکم اقدام و مراتب را به گمرک یا سایر اداره‌های ذیربط اعلام نمایند.

تبصره ۱ - رسیدگی به پرونده‌های موضوع این قانون تابع تشریفات آیین دادرسی و تجدید نظر نبوده و از جهت ایجاد وحدت رویه در نحوه رسیدگی محاکم قضایی دستورالعمل مربوطه به وسیله قوه قضاییه ظرف مدت دو هفته پس از تصویب این قانون تهیه و به مراجع ذیربط ابلاغ خواهد شد.

تبصره ۲ - در صورت عدم رسیدگی یا تطویل دادرسی و عدم تعیین تکلیف قطعی پرونده در مدت فوق‌الذکر، سازمان تعزیرات حکومتی موضوع ماده واحده قانون اصلاح قانون تعزیرات حکومتی مصوب ۱۳۷۳، ۷، ۲۰ مجمع تشخیص مصلحت نظام یا سازمان جداگانه‌ای که دولت تعیین خواهد کرد با درخواست سازمان شاکی می‌تواند همان پرونده را از محاکم قضایی یا سازمان شاکی مطالبه و طبق جرائم و مجازاتهای مقرر در قوانین مربوط و این قانون اقدام نماید. در مناطقی که محاکم قضایی (شامل دادگاههای انقلاب و یا دادگاههای عمومی) برای رسیدگی به پرونده‌های قاچاق وجود ندارند تا ایجاد تشکیلات قضایی، سازمان تعزیرات حکومتی بر اساس جرایم و مجازاتهای مقرر در قوانین مربوط و مفاد این قانون مجاز به رسیدگی به پرونده‌های فوق‌الذکر می‌باشند.

ماده ۵ - سازمان فروش اموال تملیکی مکلف است با دریافت اعلام قطعیت و قابلیت فروش کالا از طرف اداره‌های اجرایی ذیربط حداکثر ظرف مدت دو ماه نسبت به فروش و یا تحویل کالا حسب مورد طبق ضوابط اجرایی مصوب اقدام نماید.

ماده ۶ - حدود و مقررات استفاده از ارز را دولت تعیین می‌کند، خرید و فروش، حمل یا حواله ارز غیر مجاز برای خروج از کشور ممنوع و در حکم قاچاق می‌باشد.

عین ارز مکشوفه از متخلف یا متخلفین اخذ و به بانک مرکزی یا شعباتی که آن بانک تعیین خواهد کرد به نرخ مصوب دولت فروخته شده و وجوه ریالی به حساب موضوع ماده ۷ همین قانون واریز می‌شود و با متخلف یا متخلفین بر اساس مفاد این قانون و قوانین موضوعه رفتار خواهد شد.

ماده ۷ - کلیه اموال و وجوه موضوع قاچاق و کلیه اموالی که از طریق تخلفات مزبور به دست آمده و یا برای ارتکاب آن تخلفات مورد استفاده باشد (اعم از منقول و غیر منقول) پس از تعیین تکلیف قطعی مطابق آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیأت وزیران می‌رسد فروخته و ۵۰٪ از وجوه حاصل از اجرای قانون مزبور برای کاشفین و سازمانهای کاشف (بر طبق قانون) و ۴۰٪ به حساب خزانه دولت و ۱۰٪ نیز به امر مبارزه با قاچاق کالا و ارز اختصاص خواهد یافت. وجوه حاصل از فروش اموال مزبور و نیز جریمه‌های نقدی که محکومین تخلفات اقتصادی پرداخت می‌نمایند به

حساب ویژه موضوع تبصره (۵) ماده واحده قانون اصلاح قانون تعزیرات حکومتی واریز می‌شود. نحوه و موارد مصرف وجوه فوق از جمله هزینه‌های جاری، عملیاتی مبارزه با قاچاق ارز و کالا و تأمین هزینه‌های جاری برای فروش کالاهای مکشوفه و نیز حق‌الکشف مأمورین و سازمانهای کاشف و رد قیمت یا اموالی که به حکم محکمه برانث گرفته‌اند توسط هیأت وزیران تعیین می‌گردد.

ماده ۸ - اجرای این قانون شامل کلیه مبادی ورودی و خروجی کشور، اهم از عادی و ویژه (نیروهای مسلح) خواهد بود.

ماده ۹ - مفاد این قانون شامل کلیه پرونده‌های موجود نیز می‌باشد.

ماده ۱۰ - از تاریخ لازم‌الاجراء شدن قانون فوق، کلیه قوانین مغایر این قانون لغو می‌شود. قانون فوق مشتمل بر ده ماده و دو تبصره در اجرای بند هشتم اصل یکصد و دهم قانون اساسی در جلسه فوق‌العاده روز سه‌شنبه مورخ دوازدهم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و هفتاد و چهار مجمع تشخیص مصلحت نظام مطرح و به تصویب نهایی رسیده است.

قانون تفسیر «قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز» مصوب ۱۳۷۶، ۲، ۱۲

مجمع تشخیص مصلحت نظام

موضوع استفساریه:

آیا منظور از عبارت «جرایم و مجازاتهای مقرر در قوانین مربوط و این قانون» در ماده (۲) و تبصره (۲) ماده (۴) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز این است که مرتکبین جرائم قطع اشجار جنگلی و قاچاق چوب و هیزم و زغال مستحصله باید به هر دو مجازات مقرر در ماده (۴۸) قانون حفاظت و بهره‌برداری از جنگلها و مراتع کشور و بندهای «الف» و «ب» ماده (۲) قانون راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴ حسب‌مورد محکوم گردند یا خیر؟

مستدعی است نظریه مجمع تشخیص مصلحت نظام در این خصوص اعلام بشود.

نظریه مجمع تشخیص مصلحت نظام

ماده واحده - قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴، ۲، ۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام، شامل مرتکبین جرائم قطع اشجار جنگلی و قاچاق چوب و هیزم و زغال مستحصله نمی‌شود و با مرتکبین اینگونه جرائم طبق قوانین مربوط رفتار خواهد شد.

تفسیر فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه روز پنجشنبه مورخ بیست و هفتم دیماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رسیده است.

تفسیر ماده ۲ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز (مصوبه مورخ ۱۳۸۱/۸/۱۸)

مجمع تشخیص مصلحت نظام

شماره: ۲۶۶۴۴/۰۱۰۱/ تاریخ: ۱۳۸۱/۸/۲۶ مصوبه مورخ ۱۳۸۱/۸/۱۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام تفسیر ماده ۲ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز موضوع استفساریه: مقصود از بهای کالا در بندهای الف و ب ماده ۲ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام مالیات عرفی کالا می باشد یا مالیات شرعی آن؟ نظر مجمع تشخیص مصلحت نظام: ماده واحده: در ارزیابی بهای کالای مشمول بندهای الف و ب ماده ۲ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام، در مواردیکه کالای قاچاق فاقد مالیات و ارزش شرعی باشد مالیات و ارزش عرفی آن ملاک ارزیابی است. تفسیر فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه رسمی روز شنبه مورخ هجدهم آبانماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رسید.

بسم الله الرحمن الرحیم شماره ۸۱۳۰۴ - ۹۷۰۰/ح ۱۳۸۱/۱۱/۱۴ حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای سید محمد خاتمی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران عطف به نامه شماره ۵۳۴۴۱ مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۳ معاون محترم حقوقی و امور مجلس ریاست جمهوری و با در نظر گرفتن اصل ۱۲۳ قانون اساسی به پیوست مصوبه مورخ ۱۳۸۱/۸/۱۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام در خصوص تفسیر بندهای (الف) و (ب) ماده (۲) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز ارسال می گردد.

دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام - محسن رضایی ۱۳۸۱/۱۲/۸ شماره ۶۲۴۱۲ وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت دادگستری تفسیر ماده (۲) قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع که در جلسه روز شنبه مورخ هجدهم آبانماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رسیده و طی نامه شماره ۸۱۳۰۴ - ۹۷۰۰/ح مورخ ۱۳۸۱/۱۱/۱۴ واصل گردیده است به پیوست جهت اجراء ابلاغ می گردد.

رئیس جمهور - سید محمد خاتمی مصوبه مورخ ۱۳۸۱/۸/۱۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام تفسیر ماده ۲ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز موضوع استفساریه: مقصود از بهای کالا در بندهای الف و ب ماده ۲ قانون نحوه اعمال تعزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز، مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام مالیات عرفی کالا می باشد یا مالیات شرعی آن؟ نظر مجمع تشخیص مصلحت نظام:

ماده واحده- در ارزیابی بهای کالای مشمول بندهای الف و ب ماده ۲ قانون نحوه اعمال ترمزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام ، در مواردیکه کالای قاچاق فاقد مالیت و ارزش شرعی باشد مالیت و ارزش عرفی آن ملاک ارزیابی است.

تفسیر فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه رسمی روز شنبه مورخ هجدهم آبانماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجمع تشخیص مصلحت نظام به تصویب رسید.

مصوبه مورخ ۱۳۸۱/۱۰/۲۸ مجمع تشخیص مصلحت نظام درباره تفسیر ماده ۸ قانون نحوه اعمال ترمزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ موضوع استفساریه:

ماده ۸ قانون نحوه اعمال ترمزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام ، استنباطات مختلفی را در دادگاهها موجب گردیده است. بعضی از محاکم مرتکبان قاچاق خارج از مبادی مذکور را تبرئه و کالای مکشوف را مسترد می نمایند و برخی از محاکم با التفات به قسمت اخیر ماده ۴۵ قانون مجازات مرتکبین قاچاق مصوب ۱۳۱۲ با اصلاحات بعدی، در هر کجای کشور که کالای قاچاق بدست آید آن را مشمول حکم قوانین قاچاق و مرتکبان را محکوم می نمایند. مستدعی است نظر تفسیری مجمع در خصوص ماده مذکور اعلام گردد.

نظر تفسیری مجمع تشخیص مصلحت نظام:

ماده (۸) قانون نحوه اعمال ترمزیرات حکومتی راجع به قاچاق کالا و ارز مصوب ۱۳۷۴/۲/۱۲ مجمع تشخیص مصلحت نظام، ناظر به کلیه مبادی ورودی کشور اهم از عادی و ویژه بوده و منحصر به مرزهای عادی نیست و ناظر بر تعریف قاچاق کالا و سایر مواد قانونی مربوط به احکام قاچاق نمی باشد و محدودیتی در احکام سایر قوانین قاچاق و کالا ایجاد نمی کند. تفسیر فوق در جلسه روز شنبه مورخ بیست و هشتم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و یک مجمع تشخیص مصلحت نظام، به تصویب رسید.